

ναις καὶ μὴ θέλων νὰ παράσχω πράγματα τῇ ἐπὶ τῆς ὑγείας ἐπιτροπῇ αὐξάνων τὰς ἀφορμὰς τῶν μiasμάτων μετὰ τὰς ὀζούσας σήψεως εἰδήσεις των.

Τούτων ἐχομένων, ὡς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, εἶναι συνωμολογημένον μετὰξὺ μας ὅτι δὲν θὰ γράψω πραγματεῖαν. Ἄν περὶ τούτου ἐπρόκειτο, ἡδύνατο κἀλλιστα νὰ παραθέσῃς εἰς τοὺς ἀναγνώστας σου τὰς ἐπιστολιμαίας διατριβὰς τοῦ Παπαρρηγοπούλου καὶ τοῦ Gabriel Charmes, τὸν ὁδηγὸν τοῦ Μπαϊκερ, τοῦ Λεσσέψ τ' ἀπομνημονεύματα, τοῦ Pruner καὶ Reyer τὰς κλιματολογικὰς καὶ ἱατρικὰς μελέτας ἢ τὰς ἀρχαιολογικὰς τῶν Mariette καὶ Maspero καὶ τέλος τοῦ Felix Mangin τὸ σύγγραμμα, ἀγοράζων ἢ ἐλληνικώτερον δανειζόμενος αὐτά. Ἐγὼ θὰ γράψω ὅπως θέλω καὶ ὅ,τι θέλω, ἄρρητα καὶ ἀσυνάρτητα, ἐνδιατρίβων αἵφνης περισσότερον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ὅλον τὸ σῶμα, περισσότερον εἰς μίαν βλεφαρίδα ἢ ὅλον τὸν ὀφθαλμόν.

Υπόθεσις, ὅτι εἰμεθα εἰς τὸ Φάληρον, ὅτι ἐσφίγξαμεν γενναίως ποτήριον Βιενναίου ζύθου καὶ ἠκούσαμεν τὴν Fatinitza καὶ ὅτι ἐπιστρέφομεν ἐκεῖθεν μετὰ ῥόδον εἰς τὴν κομβιοδόχην καὶ φλυαρίαν εἰς τὰ χεῖλη, ὅτι . . . Δυστυχία μου, τὸ ἀτμόπλοιον συρίζει ἀναχωροῦν.

Υστερόγραφον ληρθὲν τηλεγραφικῶς.

Σύνταξις **Μὴ Χάνεσαι**

Ἀθήνας.

Ἐντυπώσεις μου ἔπαθον ὅ,τι συνήθως οἰκογένειαι ἐν σιδηροδρόμῳ Φαλήρου. Ὀλίγαι ἀνεχώρησαν, λοιπὰ μένουσι μὴ προσθάσασαι νὰ καταλάβωσι θέσιν. Φρόντισον μὴ ἀποπλανηθῶσιν αἱ ἐρχόμεναι εἰς ἀποβίβασιν. Λοιπαὶ καταφθάνουσι μετὰ προσεχέως.

Νέκος

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΛΘΗΝΩΝ.

Ἐτελείωσαν τὰ ψεύματα! Ἐντὸς ὀλίγου καθυποβάλλονται ὑπὸ τῶν εὐδοκιμωτέρων ἀρχιτεκτόνων τὰ σχέδια τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου Δημοτικοῦ Θεάτρου, τοῦ ὁποίου τὰ θεμέλια ἀπὸ δεκαετίας περίπου ὑψούμενα ἐκεῖ, εἰς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου, ἵστανται μάρτυρες ἀψευδεῖς τοῦ ἀδελφισμοῦ μας, ἀρχομένων νὰ κτιζόμεν χωρὶς νὰ ἔχωμεν σκοπὸν καὶ νὰ τελειώνωμεν. Ἀλλ' ἅς εἶναι τὰ περασμένα ξεχασμένα. Μετ' ὀλίγον ὁ ἄψυχος ἐκεῖνος περὶβόλος, τοῦ ὁποίου τὸν προορισμὸν ὀλίγου δεῖν ἐλησμονοῦμεν χάρις εἰς τὴν ἀκοίμητον πρόνοιαν Ἀστυνομίας καὶ Δήμου, ἡ δὲ νεωτέρα γενεὰ ἤρχισε νὰ νομίζῃ ὅτι ἡ πελωρία ἐκεῖνη μάνδρα ὑψώθη μέγα μνημεῖον αἰδοῦς, χρησιμεῖον εἰς τὰς διαβατικὰς ἀνάγκας τῶν διουρητικῶν Ἀθηναίων, θὰ γίνῃ κέντρον οἰκοδομικῆς κινήσεως καὶ ἐκ μέσου τοῦ χάους τῶν ἱκριωμάτων, τῶν ἀναδελφῶν, τῶν κτιστῶν καὶ τῶν λιθοξῶν θὰ προκύψῃ ἡ Μητρόπολις τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ μελοδράματος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Εἴδομεν τὰ σχέδια ἐνός τῶν συναγωνισθησομένων, τοῦ κ. Ζιρὰρ, ὅστις θὰ διαφιλονεικῇ βεβαίως μετὰ πολλῶν ἐλπίδων ἐπιτυχίας τὰ πρωτεῖα ἐν τῷ διαγωνισμῷ. Ὁ κ. Ζιρὰρ εἶναι ἐκ τῶν διασημοτέρων Γάλλων ἀρχιτεκτόνων, ἐργασθεὶς καὶ ὑπὸ τὸν περίφημον Garnier, τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ Νέου Μελοδράματος τῶν Παρισίων. Ἐν

τοῖς σχεδίοις τοῦ ἐπεδίωξε τὴν πολυτέλειαν, τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν ἐκ πυρκαϊῆς κινδύνων. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐφάνη πολὺ πρακτικὸς, μὴ χαθεὶς εἰς ἀμφίβολα σῶστρα, ἀλλὰ κατασκευάσας οὕτω τὴν σκηνὴν, ὅπου οἱ ἐκ τῆς πυρκαϊῆς κινδυνεῖ, ὥστε ἐν δυστυχεῖ περιπτώσει νὰ καταναλωθῇ αὐτὴ, χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ τὸ λοιπὸν θέατρον ὡς δ' ἐχώρισε τὴν σκηνὴν ἀπὸ τὸ θέατρον, οὕτως ἀπεμόνωσεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἠθοποιῶν, τῶν ὁποίων οἱ οἰκίσκοι προφυλάσσονται διὰ πυχέος τοίχους, ὥστε ἐν περιπτώσει δυστυχήματος νὰ μὴ κλαίωμεν κἀμμίαν ὑπαρξίν. Ἡ χωρητικότης τοῦ θεάτρου εἶναι διὰ 1500 θεατὰς. Οἱ διάδρομοι εὐρύτατοι. 10 κλίμακες ἄγουσιν εἰς ἐξόδον. Ἐξοδοὶ δὲ ὑπάρχουσι γύρω γύρω τοῦ θεάτρου. Ἐντὸς πέντε λεπτῶν κενοῦται ὅλη ἡ αἴθουσα. Ἐκάστης συρῆς θεωρεῖων ἀνὰ ἑξ, διεσκευασμένων οὕτως ὥστε ἡ ἀκτὶς τῆς τοποθεσίας των νὰ εἶναι πάντοτε πρὸς τὴν σκηνὴν, διατίθησι μίαν μικρὰν αἴθουσαν. Τὸ Foyer, ἡ Αἴθουσα, ὁδηγοῦσα εἰς πολυτελεῖ ἐξώστην, εἶναι μεγαλοπρεπεστάτη τὸ δὲ καφενεῖον ὅ,τι καλλιτεχνικόν. Μεγάλῃ φροντίς καὶ πολὺς χώρος κατελήφθη διὰ τὰ Βασιλικὰ θεωρεῖα. Ὁ κ. Ζιρὰρ μπορεῖ νὰ εἶναι δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἡ τέχνη τοῦ εἶναι orpoptuniste, πηγαίνει μετὰ τοὺς καιροὺς. Ἰδιαίτερα εἴσοδος, κλίμακες, αἴθουσαι, φανοὶ κλπ. Ἐκ τῆς χωρητικότητος τὴν ὁποίαν ἔχει, 55 μέτρων μήκους, τὸ Μελοδράμα Ἀθηνῶν ἐγείρεται κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Ζιρὰρ ὡς πρῶτης τάξεως θέατρον. Ἡ σκηνὴ τοῦ εἶναι κατασκευασμένη εἰς πολὺ μεγαλειτέραν εὐρύτητα τῆς ἀνέκαθεν προωρισμένης! Ἐχει μῆκος 25 μέτρων ἐπὶ 21. Ἡ δὲ μηχανικὴ τῆς θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ παριστάνωνται ἐπ' αὐτῆς τὰ πολυπλοκώτερα τῶν μελοδραμάτων καὶ τὰ θαυματουργώτερα *maravillosa*. Ἡ ὅλη δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1, 300,000.

Δημοτικὸς τις σύμβουλος εἶχε δεῖξει τάσεις κἀπως πολεμικὰς πρὸς τὰ σχέδια τοῦ κ. Ζιρὰρ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πρέπει νὰ περιμένωμεν τὰς ἐφευρέσεις ὅσαι θὰ γίνουσι εἰς τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν.

Ὅταν εἴδομεν ἡμεῖς τὰ σχέδια, καὶ μᾶς ἐδόθησαν ὅλαι αἱ ζητηθεῖσαι ἐξηγήσεις, δικαίως εἶπομεν:

— Ὡστε ὁ κ. Ζιρὰρ δὲν ἄφισε ἔξω εἰμὴ τὰς μελλούσας ἐφευρέσεις!

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ

Τι κάμνει ὁ ἀγαπητὸς Τέλλιος Πετσάλης, ὁ νέος τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης; Τὸν ἐκάμαμεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τμηματάρχην, διὰ νὰ μᾶς ἔχη ἐνημέρους τῶν ποινικῶν κατορθωμάτων τοῦ προσφιλοῦς του Ἑλλήνος. Ἐπρόκειτο νὰ καταστρώσῃ στατιστικὴν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐγκλημάτων, τῶν φόνων, τῶν βιασμῶν, τῶν αὐτοκτονιῶν, τῶν ἀποπειρῶν ἀναιρέσεως καὶ ὅλην τὴν κίνησιν ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔμπορίου. Διότι τὸ ἐλληνικὸν ἔμπόριον δὲν εἶναι οὔτε τὰ σῦκα, οὔτε ἡ σταφίς, οὔτε τὸ βαλκανίδιον, ἀλλὰ οἱ φόνοι, αἱ ἐπιθέσεις, αἱ τράυματα, αἱ ἀπαγωγαί, οἱ βιασμοὶ καὶ αἱ ζωοκλοπαί. Ἐὰν μᾶς ἀξιώσῃ ὁ κ. Πετσάλης τῶν πινάκων του, θ' ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἔμπόριον αὐτὸ αὐξάνει καὶ πληθύνεται ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς καὶ ὅτι βαρυνθὲν

Θὰ πνίξη πᾶν ἄλλο ἐμπόριον. Εἶναι δὲ ἐμπόριον ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, τοῦ ὁποῦν ὁ παρᾶς μένει εἰς τὸν τόπον. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἶναι οἱ φόνοι, ἀλλὰ καθ' ὁμᾶδας, χρονδρικῶς, μεγαλεμπόριον. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ εἶναι τὰ τραύματα καὶ αἱ ἐπιθέσεις. Πλεονάζουν δὲ αἱ κατὰ γυναικῶν ἐπιθέσεις. Εἰς δύο κατὰ σειρὰν ἀστυνομικὰ δελτία ἑνδεκά ἀλληλοδιαδόχων ἐπιθέσεων ἐμετρήσαμεν ὅτι αἱ ὀκτὼ ἦσαν κατὰ γυναικῶν. Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους εἶναι οἱ ἐπιλοχίαι τῆς γενναίας φουρᾶς, αὐτοὶ δὲ πάλιν ἐκλέγουν πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ μέθοδον ὁμοιοπαθητικὴν γυναικῆς ἐπιλοχίους, ἃς καὶ μαχαιρόνουν, ὅποτε τὸ ἀστυνομικὸν Δελτίον, θύον εἰς τὰς Χάριτας καὶ τὴν Ἀφροδίτην, μετὰ πολλῆς αἰδοῦς ἀναγράφει καὶ τὰς γιγνομένας ἀποβολὰς. Ἐνίστοι τὰ μαχαιρώματα ἔχουν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μετὰ τὴν Ἰλιάδα, τὴν ἀρπαγὴν Ἑλένης, ἀλλὰ Ἑλένης τοῦ ἀερίοφωτος. Ἐν γένει ὅ,τι ἄγριον, ἀφιλότιμον, ἀνάνδρον, ἐπίβουλون, πλημμυρεῖ ἐν μέσαις Ἀθήναις. Συνήθως διὰ μηδαμινὰς αἰτίας. Ἔτσι θέλω. Τὸ κύπημα πλέον ἔγινε εἶδος χαιρετισμοῦ. Φράπ-φρούπ. — Τί τρέχει βρὲ ἀδελφέ. — Τί νὰ τρέχη; Καλημέρα σου. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὰ πράγματα ἔχουν ἑνὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. Εἶναι ἐκεῖ τοῦλάχιστον κεκηρυγμένον ἔλεος κατὰστάσις. Ὁ Ῥέκκς φονεύει τὸν Μαντίν, ὁ Καρζῆς τὸν Μάντην, ὁ Τσέλιγγας φονεύει τὸν Γιάνικα καὶ ὁ Μῆτρος τὸν Τσέλιγγαν. Εἴμεθα πολλοί. Ἐπαραινόμεθα μετὰ τὰς νέας ἐπαρχίας. Πρέπει νὰ λιγοστεύσωμεν. Αὐτὸ θέλομεν καὶ ἡμεῖς. Διὰ τοῦτο περιμένομεν ἀπὸ μὲν τὴν στατιστικὴν τοῦ κ. Πετσαλῆ πλημμυραν ἐγκλημάτων, ἀπὸ δὲ τὴν στατιστικὴν τοῦ κ. Καζάκη ξηρασίαν πληθυσμοῦ. Θὰ εἴμεθα εὐγνώμονες καὶ εἰς τοὺς δύο. Τὸ κλεινὸν ἔθνος πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ διὰ νὰ μὴν ἀλληλοτροφῇται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ παλαιὰ Αἴγυπτος τοῦ Κεδίβη, τοῦ Ἀραμπῆ καὶ τῆς Ὁδοῦ Σταδίου ἔγινε Νέα Αἴγυπτος τῶν Ἀγγλων, τοῦ Οὐέλσελέυ, καὶ τοῦ κ. Λυσάνδρου Ῥοβολοπούλου. Μετηνέχθη ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὴν γωνίαν ἣν σχηματίζει ἡ Ὁδὸς Βουλῆς, εἶναι πηλοῖον τοῦ Σενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἀγγλίζουσι ἡ Νέα Αἴγυπτος, ἔγινε ἀριστοκρατικώτερα καὶ ὑπόσχεται εὐρωπαϊκὴν εὐμάρειαν καὶ περιποίησιν εἰς τὴν τιμήσουσαν αὐτὴν παλαιὰν καὶ νέαν πελατεῖαν της. Εἶναι καὶ τοῦ συρμοῦ, ὡς Νέα Αἴγυπτος.

Σήμερον (Κυριακὴ 12 Σεπτεμβρίου) διδασκῆσεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δραματικοῦ θιάσου τοῦ κ. Λεκατσᾶ διὰ τελευταίαν φορὰν ἐν τῇ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων, ἡ Γ'. πρᾶξις τῆς «Δεσποίνης τῆς Λυών», ἡ Γ'. πρᾶξις τοῦ «Ἀμλέτου», ἡ Γ'. πρᾶξις τοῦ «Ἐμπόρου τῆς Βενετίας» ἡ Γ'. πρᾶξις τοῦ «Θέλλου». Ὁ κ. Λεκατσᾶς θὰ διδάξῃ εἰς μὲν τὴν «Δέσποιναν τῆς Λυών» καὶ τὸν «Ἐμπορον τῆς Βενετίας» ἀγγλιστί, εἰς δὲ τὸν «Ἀμλέτον» καὶ τὸν «Θέλλον» ἑλληνιστί.

ΜΕΣΑ Σ' ΟΛΑ.

Ἡσύχασε ὁ Ἀραμπῆς καὶ ἡ Αἴγυπτος μαζί του, ἡσύχασε ὁ Σέυμουρ καὶ ὁ Γάρνερ Οὐολσελέυ, ἐτρόμαξαν καὶ ἐζάρωσαν τὰ τέκνα τοῦ Προφήτου, καὶ ὁ Χαμίτ τῇ μοῖρᾳ του μὲς ὅτὸν ὄντᾳ του κλαίει. Μὰ καὶ ὁ Σινούσης ἡσύχασε καὶ οἱ ἄλλοι περιδρόμοι, καὶ μόνον οἱ Πανέλληνες δὲν ἡσύχασαν ἀκόμη.

Μόνον αὐτοὶ τρομάζουνε τοῦ κόσμου τὴν εἰρήνην μετὰ τὰ πολλὰ τῶν σύνορα τὰ ἀνακατωμένα· ὅταν οἱ ἄλλοι ἀθροῦνται, σηκώνονται ἐκεῖνοι, καὶ ἔτσι ὁ κόσμος ἔρρισκεται ὅτὸ πόδι ὀλοένα. Συχάζουν οἱ Ἀράπηδες, συχάζουν καὶ οἱ Ἑγγλέζοι, καὶ τὸ σπαθὶ τοῦ ὁ Ῥωμῆς εἰς τὸν ἀέρα παίζει.

Ὁ ἓνας, λέγει, ἄρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις, ὁ ἄλλος πῶς δὲν ἄρχισαν καὶ οὔτε ποτὲ θ' ἀρχίσουν· δὲν εἴμπορεῖς ἐλεύθερος ἀέρα ν' ἀναπνεύσης, χωρὶς οἱ νεολόγοι μας τ' αὐτιά σου νὰ ζαλίσουν. Θὰ γίνῃ Συνδιάσκεψις. . . ἂ! ὄχι, δὲν θὰ γίνῃ, γιατί ὁ κύριος Βισμάρκ καὶ ἡ Δύσις δὲν ἀφίνει.

Γιὰ προδοσίας ὁ γνωστὸς **Τηλέγραφος** φωνάζει, βαστᾷ καὶ ὁ κύριος **Χαδᾶς** τὸν τακτικὸ χαβᾶ του, μονάχος τὰς σπουδαίας του εἰδήσεις σχολιάζει, καὶ ὁ Τρικούπης ἔνοχος τοῦ φαίνεται θανάτου. Κάθε αὐγὴ μετὰ σχόλια καὶ σκέψεις ἀνατέλλει, καὶ ὁ καθεὶς ζαλίζεται καὶ γράφει ὅ,τι θέλει.

Οἱ Τούρκοι, γράφει τακτικὰ τὸ **Ἐθνικὸν** μας **Πνεῦμα**, τὸ ξακουσμένο Καρὰλῆ κρατοῦν καὶ πρὶν καὶ τώρα· ἀλλ' ὅμως μὴν ἀκούετε καὶ εἶναι μαῦρον ψεῦμα, ὁ Γρίβας πάντα τὸ κρατεῖ, φωνάζει καὶ ἡ **Ῥα**. Λοιπὸν σὲ τίνας ἀπ' τοὺς δύο τὰ μάτια νὰ πιστεύσης; ὁ Γρίβας τόχει; ἄρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις;

Ποιὸς ἀπ' τοὺς δύο τραχώματα ὅτὰ μάτια ὑποφέρει; ποιοὺς εἴμπορεῖ ὅτὸ Καρὰλῆ καλὰ νὰ διακρίνῃ; ὁ Κωστομύρης βέβαια, ποῦ ἀπὸ μάτια ξέρει, δὲν πρέπει τὴν Ἑλλάδα μας ὅτὴν πλάνην της ν' ἀφίνη. Ἡ **Ῥα** ἢ τὸ **Ἐθνικὸν** καλλίτερα; κυττάζει; τίνας τὴν ὄψι σύννεφο κατὰμαυρο σκεπάζει;

Ὅμως ἐγὼ πολλοὺς στραβούς καὶ ἀπὸ τὴν πείνα εἶδα. . . πόσαις ἀρρώσταισι δὲν γεννᾷ τοῦ στομαχιοῦ ὁ πόνος! βλέπεις βαθυὰ ὅτὰ τάρταρα τὴν φίλην σου πατρίδα, καὶ Τούρκους ὅτὸ ἀέτωμα τοῦ θεῖου Παρθενῶνος. Τώρα ποιοὺς βλέπει πρὸ καλὰ, σεῖς κρίνετε μονάχοι. . . πολλὰς φορὰς τραχώματα γεννᾷ καὶ τὸ στομάχι.

Souris.